

DÜŞMANIN ADI VAR KENDİ YOK

Merhaba Dünya, ben geldim. Corona,Covid19. Sizi sorgulamaya geldim. Nereden geliyor nereye gidiyorsunuz demeye geldim. Dünya hayatınızda size dur demeye geldim. Ben, sizin hayatınıza zorla misafir olmaya geldim. Kendinize gelin, biraz durun, ne yapıyorsunuz demeye geldim. Büyük kim, küçük kim, zengin kim, fakir kim diyerek beni sevseniz de, sevmeseniz de size unuttuklarınızı öğretmeye geldim.

Allah'ın adaleti bu ya! İngiltere Başbakanı ile bir köylü eşit şartlarda, Amerika Başkanı ile bir fakir aynı konumda. Hepimiz evdeyiz eşit şartlardayız. Hani lüks arabalarımız, yatlarımız nerede? Sadece görünmeyen bir virüs bizleri yendi, bizleri eşitledi ve eve hapsedti. Batının övülen gelişmişlik düzenini adeta yıktı geçti. Yaşadıklarımız ve tecrübelerimiz hayatımızın bize en iyi öğretmen olduğunu da gösteriyor sanki. Yaşadığımız bu süreç sağlığımızın ne kadar önemli olduğunu bize hatırlattı. Büyüklerimize yardım etmenin, anne ve babamız ile vakit geçirebilmenin ne kadar güzel olduğunu yeniden fark ettik. Bize verilen temiz havanın ve hayatın kıymetini ve farkına bile varmadığımız okulumuzun, dostlarımızın önemini anladık. Bizler, dünya üzerindeki bütün kötülük ve zulümlere gözlerimizi kapatmış, kendimizce bize göre en güzel diye düşündüğümüz hayatı yaşamaya devam ediyorduk. Dünyanın birçok yerinde mazlumlar ölürken, Suriyeli çocukların üzerine bombalar yağarken, "ben sizi Allah'a şikâyet edeceğim" diyen çocuklar varken kılımları bile kıpırdatmadık ve hiçbir şey olmamış gibi hayatımıza, günlük dizilerimize devam ettik. Onların çığlıklarını duymadık, duymazdan geldik. Birbirimize karşı saygıyı, sevgiyi, örf ve adetlerimizi unuttuk. Kötülüklerden ders almadık, şımardık, kendimizi kaybettik. Dünyaları yedikte doymadık, şükretmeyi unuttuk, nankörlük ettik. Bir virüs girdi hayatımıza ve ey insanoğlu! Size dünya güzelliklerinin kıymetini hatırlatmaya geldim. Ne olursan ol hayat çok kısa, kendinize gelin demeye geldim dedi. Ne kadar acı bir durum ki, Dünya var olduğundan beri Kutsal Mekânımız Kâbe'miz ve camilerimiz bu kadar yalnız, sessiz ve mahzun olmamıştı. Camiler cemaatsiz, cenazeler kimsesiz, Kâbe'miz tavafsız kaldı. Sanki Allah'ın huzurundan, rahmetinden kovulduk. Davetsiz misafir sevmezdik ama şimdi evlerimiz misafirsiz. Şimdi evlerimiz ve bizler dost ve arkadaşlara hasret kaldık. Dünya hayatına o kadar kaptırmıştık ki kendimizi, Allah'a karşı olan sorumluluklarımızı, sahip olduklarımız için şükretmeyi, günde beş vakit namaz kılmayı unuttuk. Gezip tozmaktan, Facebook, Watshaap ve Twitter derken ailemizi, değerlerimizi unuttuk. Onlarında bize ihtiyacı var mıdır demedik, diyemedik.

Rabbimiz Kur'an-ı Kerim de "Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır" , "Dönüşte ancak Onadır" buyuruyor. Bizler Allah'ın izniyle, adı olup kendi görünmeyen bu düşmandan "Hayat Eve Sığar" , " Evde Kal Türkiye" deyip kendimize gelerek, hayatımıza ve yaptıklarımıza çeki düzen vererek, oturup biraz düşünerek, bize verilen nimetlerin kıymetinin farkına vararak kurtulacağız ve bu düşmanı yeneceğiz inşallah. Artık oturup biraz düşünelim. Vakit bulup ta düşünemediğimiz ne varsa düşünelim. Kendimize gelelim.